

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Tredje Udvidede Afdeling)

14. juni 2023*

»Konkurrence – fusioner – det forudgående marked for råparaffin – det efterfølgende marked for paraffinvoks – afgørelse, hvorved en fusion erklæres forenelig med det indre marked og EØS-aftalen – ingen tilsagn vedrørende leveringen af råparaffin – vertikale virkninger – afskærmning af markedet for input«

I sag T-585/20,

Polwax S.A., Jasło (Polen), ved advokaterne E. Nessmann og G. Duda,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved N. Khan, G. Meessen og J. Szczodrowski, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af

Polski Koncern Naftowy Orlen S.A., Płock (Polen), ved advokat M. Mataczyński,

intervenient,

har

RET TEN (Tredje Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, F. Schalin, og dommerne S. Frimodt Nielsen, P. Škvařilová-Pelzl, I. Nömm (refererende dommer) og D. Kukovec,

justitssekretær: fuldmægtig M. Zwozdziak-Carbonne,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter retsmødet den 11. januar 2023,

afsagt følgende

* Processprog: polsk.

Dom

- 1 Med søgsmålet anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren, Polwax S.A., nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 14. juli 2020 (sag M.9014), som blev vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT 2004, L 24, s. 1, herefter »den anfægtede afgørelse«), hvorved Europa-Kommissionen erklærede en fusion mellem Polski Koncern Naftowy Orlen S.A. (herefter »Orlen«) og Grupa Lotos S.A. (herefter »Lotos«) forenelig med det indre marked og artikel 57 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, på betingelse af at Orlen opfyldte visse tilsagn.

I. Sagens baggrund og de faktiske omstændigheder efter anlæggelsen af søgsmålet

- 2 Sagsøgeren er et polsk selskab, som fremstiller og markedsfører paraffinvoks og produkter paraffinbaserede varer.
- 3 Orlen er en vertikalt integreret virksomhed, som hovedsageligt driver virksomhed med raffinering og markedsføring (herunder detailhandel) af brændstoffer og varer forbundet med brændstoffer i Den Tjekkiske Republik, Litauen og Tyskland. Denne virksomhed deltager ligeledes i den forudgående efterforskning, udvikling og produktion af råolie og naturgas samt på markedet for petrokemiske produkter.
- 4 Lotos er en vertikalt integreret virksomhed, som hovedsageligt driver virksomhed med raffinering og markedsføring (herunder detailhandel) af brændstoffer og varer forbundet med brændstoffer, navnlig i Polen. Denne virksomhed deltager ligeledes i den forudgående efterforskning, udvikling og produktion af råolie og naturgas.
- 5 Den 3. juli 2019 anmeldte Orlen i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 139/2004 en planlagt fusion, som bestod i erhvervelsen af enekontrollen med Lotos, til Kommissionen.
- 6 Ved afgørelse af 7. august 2019 (EUT 2019, C 273, s. 2) fastslog Kommissionen, at fusionen rejste alvorlig tvivl med hensyn til, om den var forenelig med fællesmarkedet, besluttede at indlede den grundige undersøgelse i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning nr. 139/2004 og anmodede de interesserede tredjeparter om at tilsende den deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.
- 7 Den 30. september 2019 blev sagsøgeren efter at have anmodet herom indrømmet status som interesseret part som omhandlet i artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 139/2004.
- 8 Den 7. april 2020 vedtog Kommissionen en klagepunktsmeddelelse, hvis ikke-fortrolige version blev tilsendt sagsøgeren den 4. maj 2020.
- 9 Den 15. maj 2020 fremsatte sagsøgeren sine bemærkninger til klagepunktsmeddelelsen og gjorde gældende, at der skulle fastsættes tilsagn med henblik på at sikre, at fusionen ikke ville påvirke selskabets adgang til visse input, som det anvendte i sin produktion.
- 10 Den 14. juli 2020 vedtog Kommissionen den anfægtede afgørelse.

- 11 I en pressemeddelelse af samme dag erklærede Kommissionen for det første, at den efter afslutningen af sin undersøgelse nærrede betænkeligheder om, at transaktionen, således som den oprindeligt var anmeldt, ville skade konkurrencen, navnlig på følgende markeder:
 - Engroslevering af motorbrændstoffer i Polen.
 - Detaillevering af motorbrændstoffer i Polen.
 - Leveringen af flybrændstoffer i Polen og Den Tjekkiske Republik.
 - Leveringen af forbundne varer, såsom forskellige typer bitumen, i Polen.
- 12 For det andet anførte Kommissionen, at Orlen for at fjerne dens betænkeligheder havde foreslået tilsagn vedrørende de markeder, der er nævnt i præmis 11 ovenfor.
- 13 For det tredje erklærede Kommissionen, at »kombinationen af afståelser og andre tilsagn ville gøre det muligt for erhververne af de afståede enheder samt andre konkurrenter at konkurrere effektivt med den fusionerede enhed på de relevante markeder i fremtiden«, at navnlig »[p]å engrosmarkederne for diesel og benzin [...] ville erhververen af andelen i raffinaderiet kunne importere betydelige mængder takket være den videre adgang til infrastrukturer«, og at »[v]ia denne kombination af raffineringskapacitet og importpotentiale ville erhververen udøve et konkurrencepres svarende til det af Lotos udøvede før transaktionen«. Kommissionen konkluderede derfor, at »transaktionen, som ændret ved tilsagnene, ikke længere gav konkurrencemæssige problemer«, og præciserede, at »[d]enne afgørelse [var] betinget af overholdelsen af tilsagnene«.
- 14 På tidspunktet for sagens anlæggelse, den 24. september 2020, var der ikke blevet offentliggjort et resumé af den anfægtede afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, og der var ikke offentliggjort en ikke-fortrolig version af nævnte afgørelse på Kommissionens websted.
- 15 Den 18. maj 2021 offentliggjorde Kommissionen en ikke-fortrolig version af den anfægtede afgørelse på sit websted. Et resumé af denne afgørelse blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 25. maj 2021 (EUT 2021, C 196, s. 8).
- 16 Den anfægtede afgørelse indeholder et punkt 37 om det forudgående marked for råparaffin og det efterfølgende marked for paraffinvoks (1993.-2006. betragtning).
- 17 For det første anførte Kommissionen i 1993. betragtning til den anfægtede afgørelse, at råparaffin er et biprodukt i produktionen af jordolier, og at det hovedsageligt anvendes som råvare til fuldt raffineret paraffinvoks, hvilket i sig selv er en råvare i fremstillingen af stearinlys. Herefter fremhævede Kommissionen i 1994. betragtning til nævnte afgørelse, at selv om Lotos og Orlen begge fremstillede råparaffin, var det alene Lotos, der solgte denne vare, idet Orlen anvendte den til sin egen fremstilling af paraffinvoks, og at den planlagte fusion derfor ville skabe en vertikal forbindelse mellem parterne, idet Lotos drev virksomhed på det forudgående marked og Orlen på det efterfølgende.
- 18 For det andet lagde Kommissionen i 1997. betragtning til den anfægtede afgørelse til grund, at de relevante produktmarkeder var markederne for råparaffin og paraffinvoks.

- 19 For det tredje anførte Kommissionen med hensyn til de relevante markeders geografiske dimension i 1999. betragtning til den anfægtede afgørelse, at den i en tidligere afgørelse havde lagt til grund, at markedet for råparaffin kunne omfatte hele EØS eller have en national dimension, idet den fremhævede, at køberen af råparaffin, sagsøgeren, havde anført at foretrække lokale forsyningskilder som følge af de høje transportomkostninger. Kommissionen lagde heri ligeledes til grund, at det var rimeligt at afgrænse markedet for paraffinvoks til at omfatte denne helhed, eftersom leverandørerne af denne vare havde anført, at de solgte varen uden for Polen, og at Orlen solgte 30-40% af sin produktion uden for Polen, navnlig i EØS. Kommissionen anførte herefter i 2000. betragtning til nævnte afgørelse, at den havde vurderet den planlagte fusions virkninger på de snævraste potentielle markeder, nemlig markedet for råparaffin i Polen og markedet for paraffinvoks i EØS.
- 20 For det fjerde undersøgte Kommissionen med hensyn til den planlagte fusions indvirkning på konkurrencen i 2003. betragtning til den anfægtede afgørelse den af sagsøgeren anførte mulighed for, at fusionen ville afskærme input, eftersom den nye enhed ikke længere ville levere råparaffin til sagsøgeren eller alene til en væsentligt højere pris, hvorved selskabet ville blive hindret i at konkurrere med denne enhed på markedet for paraffinvoks.
- 21 I denne henseende lagde Kommissionen i 2004. betragtning til den anfægtede afgørelse til grund, at såfremt det forudgående marked for råparaffin blev afgrænset på nationalt grundlag, havde Lotos en markedsandel på 30-40% i Polen i 2017 og 2018. Selv om denne institution anerkendte, at en sådan markedsandel bevirkede, at der var vertikale virkninger, fremhævede den, at 60-70% af kilderne til råparaffin fortsat var tilgængelige, og at Orlen selv benyttede eksterne leverandører. Den udledte heraf, at det ikke var åbenbart, at den nye enhed ville kunne afskærme adgangen til råparaffin for Lotos' kunder, der drev virksomhed på markedet for paraffinvoks.
- 22 I 2005. betragtning til den anfægtede afgørelse tilføjede Kommissionen, at Orlen blot havde en beskedent markedsandel på det efterfølgende marked, og udledte heraf, at den nye enhed heller ikke ville have interesse i at afskærme adgangen til input for Lotos' kunder, der drev virksomhed på dette marked. Kommissionen anførte, at sagsøgeren selv havde fremhævet, at der var livlig konkurrence på nævnte marked, idet et sådant marked i visse tilfælde har en verdensomspændende dimension og er presset af kinesiske producenter.
- 23 I 2006. betragtning til den anfægtede afgørelse lagde Kommissionen til grund, at dens undersøgelse ikke havde afsløret tydelige beviser for en betydelig hindring af den effektive konkurrence hvad angår den vertikale forbindelse mellem markedet for råparaffin i Polen og markedet for paraffinvoks i EØS.

II. Parternes påstande

- 24 Ved særskilt dokument har Kommissionen fremsat en formalitetsindsigelse i medfør af artikel 130, stk. 1, i Rettens procesreglement. Formalitetsindsigelsen er blevet henskudt til afgørelse i forbindelse med sagens realitet.
- 25 I retsmødet har Kommissionen trukket formalitetsindsigelsen tilbage, hvilket er blevet tilført retsmøderapporten.

- 26 Sagsøgeren har i stævningen nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 27 I sine bemærkninger til Orlens interventionsindlæg og i retsmødet har sagsøgeren endvidere nedlagt påstand om, at der indhentes en sagkyndig erklæring vedrørende fusionens indvirkning på konkurrencen, eller at Kommissionen, såfremt en sådan sagkyndig erklæring ikke indhentes, pålægges at fremlægge de oplysninger, som den lagde til grund for den anfægtede afgørelses begrundelse.
- 28 Kommissionen har, støttet af Orlen, i det væsentlige nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Den af sagsøgeren fremsatte anmodning om en sagkyndig erklæring forkastes.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

III. Retlige bemærkninger

A. Om anmodningen om en sagkyndig erklæring

- 29 Sagsøgeren har anmodet Retten om at indhente en sagkyndig erklæring vedrørende fusionens indvirkning på konkurrencen. Selskabet har i det væsentlige begrundet for den sene fremsættelse af denne anmodning med det forhold, at ræsonnementet bag nævnte afgørelse først blev forklaret på tidspunktet for nævnte interventionsindlæg. Det har i denne henseende henvist til, at afgørelsen ikke var blevet offentliggjort på tidspunktet for indgivelsen af stævningen, og til, at såvel begrundelsen i denne afgørelse som Kommissionens skriftlige indlæg var kortfattede.
- 30 Kommissionen og Orlen har gjort indsigelse mod denne anmodning om en sagkyndig erklæring, idet de bl.a. har anført, at den er fremsat for sent.
- 31 I henhold til procesreglementets artikel 88, stk. 1, »kan [Retten] enten af egen drift eller på anmodning fra en hovedpart træffe bestemmelse om eller foretage ændringer i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse eller bevisoptagelse på et hvilket som helst tidspunkt i sagen«. I denne bestemmelses stk. 2 præciseres det, at »[n]år anmodningen fremsættes efter den første skriftveksling, skal den part, der indleverer anmodningen, angive grundene til, at den pågældende ikke har kunnet indlevere den før«.
- 32 Uafhængigt af, om sagsøgeren har givet en overbevisende begrundelse for den sene fremsættelse af anmodningen om en sagkyndig erklæring, skal det bemærkes, at procesreglementet tillægger Retten et skøn med henblik på at afgøre, om den vil anordne en sådan foranstaltning (jf. i denne retning dom af 13.7.2017, Talanton mod Kommissionen, T-65/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:491, præmis 35-37). Selv når en part på et sent tidspunkt under behandlingen af sagen forelægger den en anmodning om en sagkyndig erklæring, kan den derfor fortsat beslutte at anordne den nævnte foranstaltning under udøvelsen af sin skønsbeføjelse.

- 33 Sagsøgerens anmodning om en sagkyndig erklæring skal imidlertid forkastes, eftersom den går videre end formålet med den bevisoptagelse, der er omhandlet i procesreglementets artikel 91, hvilket er at gøre det muligt at godtgøre rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som en part har gjort gældende til støtte for sine anbringender (jf. i denne retning dom af 23.5.2014, *European Dynamics Luxembourg mod ECB*, T-553/11, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:275, præmis 317 og den deri nævnte retspraksis).
- 34 Sagsøgeren har nemlig med sin anmodning anmodet Retten om at anordne en sagkyndig erklæring vedrørende »de tilstødende markeder, herunder markedet for behandling af råparaffin, angående følgende forhold: a) fusionens [...] indvirkning på konkurrencen på de relevante markeder for råparaffin og paraffin samt de tilstødende markeder, navnlig nævnte fusions indvirkning på priserne på varerne for slutkunderne og forbrugerne; b) fusionens indvirkning på økonomiske situation for sagsøgeren og andre aktører, der driver tilsvarende virksomhed som sagsøgeren med hensyn til forarbejdning af råparaffin, paraffin og de tilstødende markeder; c) de øgede omkostninger, som sagsøgeren skal afholde til køb af råparaffin uden for det lokale marked; d) begrænsningen af adgangen til råparaffin på det lokale marked; e) den fusionerede aktørs procentdel af andelene på det europæiske marked efter fusionen«.
- 35 Denne anmodning tilsigter, frem for at godtgøre rigtigheden af visse faktiske omstændigheder, i virkeligheden en fornyet undersøgelse af vurderingerne i den anfægtede afgørelse vedrørende den planlagte fusions forenelighed med artikel 2, stk. 1-3, i forordning nr. 139/2004. Anmodningen går således videre end formålet med bevisoptagelse som omhandlet i procesreglementets artikel 91, hvorfor Retten ville overskride sin kompetence ved at anordne en sådan foranstaltning (jf. i denne retning og analogt dom af 12.9.2013, *Besselink mod Rådet*, T-331/11, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:419, præmis 24 og 25).

B. Spørgsmålet om, hvorvidt anbringenderne er velbegrundede

- 36 I stævningen har sagsøgeren i det væsentlige fremsat to anbringender, som vedrører en tilsidesættelse af henholdsvis artikel 2, stk. 1-3, i forordning nr. 139/2004 og af denne forordnings artikel 9, stk. 1. I replikken har selskabet endvidere fremsat et nyt anbringende om, at den omtvistede afgørelse ikke var tilstrækkeligt begrundet.
- 37 I retsmødet har sagsøgeren frafaldet anbringendet om en tilsidesættelse af artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 139/2004, hvilket er blevet tilført retsmøderapporten.

1. Det første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1-3, i forordning nr. 139/2004

- 38 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at den anfægtede afgørelses punkt 37, hvori Kommissionen lagde til grund, at fusionen ikke ville hæmme den effektive konkurrence betydeligt på markedet for paraffinvoks, er baseret på en urigtig anvendelse af artikel 2, stk. 1-3, i forordning nr. 139/2004.
- 39 Artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 139/2004 har følgende ordlyd:

»Fusioner, der er omfattet af denne forordning, vurderes på grundlag af målene for denne forordning og følgende bestemmelser med henblik på at fastslå, om de er forenelige med det fælles marked.

I denne vurdering tager Kommissionen hensyn til

- a) nødvendigheden af at bevare og udvikle en effektiv konkurrence inden for fællesmarkedet, bl.a. under hensyn til alle de berørte markeders struktur samt den reelle eller potentielle konkurrence fra virksomheder beliggende i eller uden for [Unionen]
 - b) de deltagende virksomheders position på markedet, deres økonomiske og finansielle styrke, leverandørernes og brugernes valgmuligheder, deres adgang til forsyninger eller afsætningsmarkeder, retlige eller faktiske hindringer for adgang til markedet, udbuds- og efterspørgselsudviklingen for de enkelte varer og tjenesteydelser, de interesser, som forbrugerne i mellemliddene og de endelige forbrugere har, samt udviklingen i det tekniske eller økonomiske fremskridt, for så vidt som den er til fordel for forbrugerne og ikke udgør en hindring for konkurrencen.«
- 40 Artikel 2, stk. 2 og 3, i forordning nr. 139/2004 bestemmer for det første, at »[f]usioner, der ikke hæmmer den effektive konkurrence betydeligt inden for [det indre marked] eller en væsentlig del heraf, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling, skal erklæres forenelige med [det indre marked]«, og for det andet, at »[f]usioner, der hæmmer den effektive konkurrence betydeligt inden for [det indre marked] eller en væsentlig del heraf, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling, skal erklæres uforenelige med [det indre marked]«.
- 41 Sagsøgerens argumentation til støtte for dette anbringende kan deles i to led, alt efter om Kommissionens vurderinger af afgrænsningen af de relevante markeder eller af fusionens indvirkning på disse markeder anfægtes.

a) Det første led om en urigtig afgrænsning af de relevante markeder

- 42 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning nr. 139/2004 som følge af en urigtig afgrænsning af de relevante markeder.
- 43 Det følger af retspraksis, at det med henblik på enhver form for vurdering af, hvilken betydning en fusion har for konkurrencen, er nødvendigt, at der forinden foretages en korrekt afgrænsning af det relevante marked (jf. i denne retning dom af 31.3.1998, France m.fl. mod Kommissionen, C-68/94 og C-30/95, EU:C:1998:148, præmis 143).
- 44 Det skal i denne henseende bemærkes, at det produktmarked, der skal tages i betragtning, omfatter alle de varer eller tjenesteydelser, som forbrugerne betragter som indbyrdes substituerbare på grund af deres egenskaber, pris og anvendelsesformål. Begrebet »det relevante marked« indebærer nærmere bestemt, at der kan være effektiv konkurrence mellem de varer og tjenesteydelser, som indgår i markedet, hvilket forudsætter en tilstrækkelig grad af substituerbarhed ved samme anvendelse af alle de varer eller tjenesteydelser, som indgår i samme marked (dom af 23.1.2018, F. Hoffmann-La Roche m.fl., C-179/16, EU:C:2018:25, præmis 50 og 51).
- 45 Det skal endvidere bemærkes, at når det gøres gældende, at Kommissionen ikke har taget et eventuelt konkurrencemæssigt problem i betragtning på andre markeder end dem, som den konkurrencemæssige undersøgelse har omhandlet, tilkommer det sagsøgeren at tilvejebringe tungtvejende indicier, som konkret kan godtgøre, at der foreligger et konkurrencemæssigt problem, som på grund af sin virkning skulle have været undersøgt af Kommissionen. For at

opfyldte dette krav tilkommer det sagsøgeren at identificere de relevante markeder, at beskrive konkurrencesituationen uden fusionen og at angive, hvad der ville være de sandsynlige virkninger af en fusion med hensyn til konkurrencesituationen på disse markeder (dom af 4.7.2006, easyJet mod Kommissionen, T-177/04, EU:T:2006:187, præmis 65 og 66, og af 13.5.2015, Niki Luftfahrt mod Kommissionen, T-162/10, EU:T:2015:283, præmis 174 og 175).

- 46 I den anfægtede afgørelses punkt 37 identificerede Kommissionen to markeder, som var berørt af fusionen, nemlig for det første et forudgående marked, som bestod i leveringen af råparaffin i Polen, og for det andet et efterfølgende marked, som bestod i leveringen af paraffinvoks i EØS, hvori råparaffin anvendes som råvare.
- 47 I første række har sagsøgeren foreholdt Kommissionen, at den begrænsede afgrænsningen af det efterfølgende marked for paraffinvoks til alene at omfatte »fuldt raffineret paraffinvoks«, dvs. voks fremstillet af let råparaffin, som tjener som råvare til fremstillingen af stearinlys, og at den ikke inkluderede voks fremstillet af mellemtung eller tung råparaffin, som anvendes til fremstilling af gravlys og forskellige industrielle præparater.
- 48 Dette klagepunkt er støttet på en urigtig læsning af den anfægtede afgørelse.
- 49 I 1993. betragtning til den anfægtede afgørelse anførte Kommissionen nemlig, at »råparaffin [var] et biprodukt i produktionen af jordolier[, at det havde] mange anvendelsesformål, men hovedsageligt [anvendtes] som råvare til fremstilling af fuldt raffineret paraffinvoks, hvilket i sig selv [var] råvare i fremstillingen af stearinlys«. I 1996. og 1997. betragtning til denne afgørelse indikerede Kommissionen, at den undersøgte fusionens virkninger på markedet for råparaffin og for paraffinvoks.
- 50 For det første kan det ikke udledes af 1993. betragtning til den anfægtede afgørelse, at Kommissionen afgrænsede det efterfølgende marked for paraffinvoks mere snævert, således at det kun omfattede fuldt raffineret paraffinvoks. I denne betragtning fremhævede Kommissionen derimod udtrykkeligt, at råparaffin havde »mange anvendelsesformål« og ikke udelukkende anvendtes til fremstillingen af fuldt raffineret paraffinvoks.
- 51 For det andet henviste Kommissionen i 1997. betragtning til den anfægtede afgørelse til et marked, der samlet set udgjordes af paraffinvoks, og ikke alene af fuldt raffineret paraffinvoks.
- 52 For det tredje styrkes denne konklusion af læsningen af Kommissionens tidligere afgørelser, hvortil der henvises i 1997. betragtning til den anfægtede afgørelse, og i forlængelse af hvilke afgrænsningen af det efterfølgende marked for paraffinvoks indgår.
- 53 I fjerde betragtning til Kommissionens beslutning C(2008) 4576 final af 1. oktober 2008 vedrørende en procedure efter artikel 81 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/39181 – Lysvoks) (resumé offentliggjort i EUT 2009, C 295, s. 17) blev paraffinvoks således defineret således, at det omfatter »fuldt raffineret paraffinvoks og semiraffineret paraffinvoks (afhængigt af indholdet af olie) samt hydrogeneret voks, voksblandinger, voksspecialiteter og hårdparaffinvoks«, som »bruges til en lang række produkter, som f.eks. stearinlys, kemikalier, dæk og automobilprodukter og inden for gummi-, emballage-, klæbemiddel- og tyggegummiindustrien«.

- 54 Det følger heraf, at det efterfølgende marked i den anfægtede afgørelse ikke blev begrænset til alene at omfatte fuldt raffineret paraffinvoks, således som sagsøgeren har anført, men derimod alle former for paraffinvoks som defineret i præmis 53 ovenfor.
- 55 Dette klagepunkt skal derfor forkastes.
- 56 I anden række skal det bemærkes, at sagsøgerens skriftlige indlæg indeholder flere henvisninger til forskellige typer råparaffin, nemlig »let«, »mellemtung« og »tung«, samt til disses særlige egenskaber og forskellige anvendelsesformål. For så vidt som disse henvisninger skal forstås således, at de udgør et klagepunkt om en urigtig afgrænsning af det forudgående marked med den begrundelse, at Kommissionen skulle have lagt til grund, at der fandtes tre forskellige markeder, alt efter om de vedrørte disse tre typer råparaffin, skal et sådant klagepunkt forkastes.
- 57 Det tilkom nemlig sagsøgeren at tilvejebringe tungtvejende indicier, som godtgør, at der ikke var en tilstrækkelig grad af substituerbarhed mellem »let«, »mellemtung« og »tung« råparaffin, til, at de henhører under samme marked.
- 58 Henset til den metode, der er anført i Kommissionens meddelelse om afgrænsning af det relevante marked i forbindelse med [Unionens] konkurrenceret (EFT 1997, C 372, s. 5, herefter »meddelelsen om afgrænsning af det relevante marked«), tilkom det nærmere bestemt sagsøgeren at tilvejebringe tungtvejende indicier for, at substituerbarheden på efterspørgselssiden og udbudssiden mellem forskellige typer råparaffin var utilstrækkelig til, at disse henhører under samme marked.
- 59 Hvad angår efterspørgslen skulle sagsøgeren have tilvejebragt tungtvejende indicier, der godtgjorde, at kunder til en type råparaffin ikke ville rette sig mod en anden type råparaffin i tilfælde af en lille prisstigning, således at varerne ikke kunne anses for at være substituerbare (jf. i denne retning punkt 15-20 i meddelelsen om afgrænsning af det relevante marked).
- 60 Hvad angår udbuddet skulle sagsøgeren have tilvejebragt tungtvejende indicier, der godtgjorde, at leverandørerne af en type råparaffin som reaktion på små, varige ændringer i de relative priser ikke på kort sigt kunne omstille deres produktion til en anden type råparaffin og markedsføre denne, uden at det ville medføre betydelige ekstraomkostninger eller risici (jf. i denne retning punkt 20-24 i meddelelsen om afgrænsning af det relevante marked).
- 61 I replikkens punkt 112-120 har sagsøgeren blot fremhævet, at let, mellemtung og tung råparaffin er input i forskellige råvarer. I andre dele af sin argumentation har selskabet gjort gældende, at kvaliteten af råparaffin kan variere betydeligt mellem raffinaderierne. Sådanne argumenter viser ikke tungtvejende indicier, som godtgør, at der ikke er en tilstrækkelig grad af substituerbarhed mellem disse forskellige typer råparaffin til, at de kan være substituerbare med hensyn til efterspørgsel. Sagsøgeren har under alle omstændigheder ikke behandlet spørgsmålet om en eventuel substituerbarhed på med hensyn til udbud.
- 62 Selv om det måtte antages, at sagsøgeren havde fremført et sådant klagepunkt, skulle det dermed forkastes som ugrundet.
- 63 I tredje række har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at Kommissionen hvad angår det forudgående marked med urette tog hensyn til råparaffin, der blev importeret til Polen, og at den skulle have begrænset afgrænsningen af nævnte marked til alene at omfatte råparaffin fremstillet

og markedsført i Polen. Selskabet har begrundet dette argument med forskellen i kvaliteten på råparaffin alt efter det raffinaderi, råparaffinen hidrørte fra, og omkostningerne til transport heraf fra udlandet.

- 64 Et sådant klagepunkt kan heller ikke tages til følge.
- 65 Som det fremgår af punkt 15-20 i meddelelsen om afgrænsning af det relevante marked, således som disse punkter er gengivet i præmis 59 ovenfor, henhører varerne nemlig under det samme marked, navnlig hvis forbrugeren anser dem for substituerbare.
- 66 Sagsøgeren har ikke anfægtet, at det udbud af råparaffin, som de polske kunder havde adgang til, før fusionen, ikke kun udgjordes af Lotos, som var den eneste polske producent af råparaffin, der udbød varen på dette marked, men ligeledes af andre leverandører uden for dette område. Selskabet har anerkendt, at det selv benyttede import af råparaffin fra Storbritannien, Frankrig, Ungarn og Italien.
- 67 Sagsøgerens argumentation er i virkeligheden snarere støttet på de fordele, som råparaffin fra Lotos udgør for dette selskab bl.a. som følge af de lavere transportomkostninger hertil, forskelligartetheden af de udbudte typer råparaffin eller denne vares tilpasning til selskabets proces for fremstilling af paraffinvoks, eftersom de tilhørte det samme selskab indtil 2012.
- 68 Sådanne betragtninger er imidlertid uden betydning, for så vidt som efterspørgslen på råparaffin i Polen ikke udelukkende opfyldes af den nationale produktion, men ligeledes af import, hvorfor der er en effektiv konkurrence på det polske marked mellem det nationale udbud af råparaffin og det udenlandske udbud heraf, som begrunder, at sidstnævnte inkluderes i afgrænsningen af det relevante marked.
- 69 Denne konklusion drages ikke i tvivl af sagsøgerens nye beviser af 13. december 2022 og 5. januar 2023, hvorved stigningen i fragtomkostninger og den manglende mulighed for at skaffe råparaffin fra russiske raffinaderier som følge af Den Russiske Føderations handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, fremhæves.
- 70 Det er i denne henseende, uden at formaliteten med hensyn til beviserne skal undersøges i lyset af procesreglementets artikel 85, tilstrækkeligt at fremhæve, at eftersom beviserne angår begivenheder indtrådt efter den anfægtede afgørelse, er de uden betydning, idet lovligheden af den anfægtede afgørelse skal undersøges i forhold til de faktuelle forhold på tidspunktet for vedtagelsen heraf (jf. i denne retning dom af 4.7.2006, easyJet mod Kommissionen, T-177/04, EU:T:2006:187, præmis 203 og 204, og af 9.7.2007, Sun Chemical Group m.fl. mod Kommissionen, T-282/06, EU:T:2007:203, præmis 59).
- 71 Henset til ovenstående betragtninger skal det første led forkastes.

b) Det andet led vedrørende en urigtig vurdering af fusionens virkninger på de relevante markeder

- 72 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning nr. 139/2004 og samme artikels stk. 2 og 3 med hensyn til vurderingen af fusionens virkninger på såvel markedet for råparaffin som på markedet for paraffinvoks.

- 73 Indledningsvis skal Kommissionens formalitetsindsigelse om, at sagsøgerens argumentation, som udtrykkeligt vedrører en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2 og 3, i forordning nr. 139/2004, ikke opfylder kravene om klarhed og sammenhæng i procesreglementets artikel 76, litra d), forkastes.
- 74 Selv om den passus i stævningen, som specifikt vedrører tilsidesættelsen af artikel 2, stk. 2 og 3, i forordning nr. 139/2004, er begrænset til to punkter, har sagsøgeren heri faktisk henvist til den mere detaljerede argumentation, som selskabet har fremført vedrørende tilsidesættelsen af samme forordnings artikel 2, stk. 1. Kommissionen kunne således forstå de argumenter, som sagsøgeren har fremført til støtte for sin anfægtelse af vurderingen af fusionens virkninger.
- 75 Dette led består af to klagepunkter, hvorved sagsøgeren har anfægtet henholdsvis den manglende undersøgelse af fusionens horisontale virkninger på markedet for råparaffin og velbegrundetheden af undersøgelsen af fusionens vertikale virkninger på markedet for paraffinvoks.
- 1) Det første klagepunkt om den manglende undersøgelse af fusionens horisontale virkninger på markedet for råparaffin*
- 76 Sagsøgeren har i det væsentlige fremhævet, at Orlen selv var en virksomhed, der fremstillede råparaffin, hvorfor denne virksomheds overtagelse af Lotos ligeledes havde en horisontal dimension. Selskabet har heraf udledt, at Kommissionen undlod at undersøge fusionens horisontale virkninger, hvilket den havde pligt til i medfør af retningslinjerne for vurdering af horisontale fusioner efter Rådets forordning om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT 2004, C 31, s. 5, herefter »retningslinjerne for horisontale fusioner«).
- 77 Kommissionen har heroverfor anført, at fusionen ikke kunne have horisontale virkninger på markedet for råparaffin, eftersom Orlen ikke drev virksomhed på dette marked.
- 78 Som Kommissionen har anført i punkt 22 i retningslinjerne for horisontale fusioner, er der hovedsageligt to måder, hvorpå disse fusioner kan hindre den effektive konkurrence betydeligt, især gennem etablering eller styrkelse af en dominerende stilling.
- 79 For det første drejer det sig om tilfældet med ikke-koordinerede eller ensidige virkninger, når fusionen fjerner et betydeligt konkurrencemæssigt pres på en eller flere virksomheder, som dermed får større markedsmagt uden at anvende en koordineret adfærd.
- 80 For det andet drejer det sig om tilfældet med koordinerede virkninger, når fusionen ændrer konkurrencens art, så det bliver betydeligt mere sandsynligt, at virksomheder, der ikke koordinerede deres adfærd tidligere, nu vil foretage en sådan koordinering og forhøje priserne eller på anden måde skade den effektive konkurrence. En fusion kan også lette, stabilisere eller effektivisere koordineringen mellem virksomheder, der allerede koordinerede deres adfærd inden fusionen.
- 81 Eftersom det står fast, at Orlen ikke markedsførte sin produktion af råparaffin, kunne fusionen dermed ikke medføre en reduktion af udbuddet på markedet for råparaffin. På denne baggrund kunne fusionen ikke føre til fjernelse af et »betydeligt konkurrencemæssigt pres på dette marked«, skabelsen af en »større markedsmagt« til fordel for virksomhederne på nævnte marked eller lette koordineringen på markedet som omhandlet i retningslinjerne for horisontale fusioner.

- 82 Sagsøgeren har endvidere ikke foreholdt Kommissionen, at den undlod at undersøge den i punkt 58-60 i retningslinjerne for horisontale fusioner omtalte mulighed for, at fusionen skaber konkurrencebegrænsende virkninger, fordi en virksomhed, der i forvejen drev virksomhed på markedet, Lotos, fusionerede med en potentiel konkurrent, Orlen.
- 83 Henset til omstændighederne i det foreliggende tilfælde kan Kommissionen under alle omstændigheder ikke med føje foreholdes, at den ikke udtrykkeligt behandlede denne mulighed.
- 84 Som det er anført i punkt 60 i retningslinjerne for horisontale fusioner, er det, for at en fusion har betydelige horisontale virkninger, et krav, at muligheden for Orlens indtræden på markedet for råparaffin før nævnte fusion udgjorde et betydeligt pres på de leverandører, der på daværende tidspunkt drev virksomhed på dette marked. Dette pres var udelukket, eftersom Orlen var erhverver på nævnte marked, således som det er anført i 2004. betragtning til den anfægtede afgørelse.
- 85 Henset til ovenstående betragtninger skal dette klagepunkt forkastes.

2) Det andet klagepunkt om en urigtig undersøgelse af fusionens vertikale virkninger på markedet for paraffinvoks

- 86 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen i 2004. og 2005. betragtning til den anfægtede afgørelse med urette lagde til grund, at Orlen efter erhvervelsen af Lotos hverken ville have evne eller være tilskyndet til at forfølge en afskærmningsstrategi for adgangen af råparaffin til markedet for paraffinvoks.
- 87 Kommissionen har, støttet af Orlen, gjort gældende, at den med føje udelukkede muligheden for en sådan afskærmning.
- 88 Som det fremgår af punkt 31 i retningslinjer for vurdering af ikke-horisontale fusioner efter Rådets forordning om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT 2008, C 265, s. 6, herefter »retningslinjerne for ikke-horisontale fusioner«), forekommer input-afskærmning, når den fusionerede virksomhed vil kunne begrænse adgangen til de varer eller tjenester, som den ellers ville have udbudt uden fusionen. Det følger af disse retningslinjers punkt 32, at Kommissionen, når den vurderer, om en konkurrenceskadelig input-afskærmning er sandsynlig, for det første undersøger, om den fusionerede virksomhed vil få mulighed for at hindre adgangen til input mærkbart, for det andet om den vil have incitament til det, og for det tredje om en afskærmningsstrategi vil skade den efterfølgende konkurrence betydeligt.
- 89 Det skal bemærkes, at disse tre betingelser er kumulative, hvorfor den manglende opfyldelse af en af betingelserne er tilstrækkelig til at udelukke risikoen for input-afskærmning (jf. dom af 27.1.2021, KPN mod Kommissionen, T-691/18, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:43, præmis 112 og den deri nævnte retspraksis).
- 90 Hvad angår den første betingelse lagde Kommissionen i 2004. betragtning til den anfægtede afgørelse til grund, at Orlen efter fusionen ikke ville kunne afskærme adgangen til råparaffin, eftersom »mere end [60-70%] af markedet fortsat [ville være] tilgængeligt som kilde til levering af råparaffin«.

- 91 Som Kommissionen har anført i punkt 35 i retningslinjerne for ikke-horisontale fusioner, er det et krav, »[f]or at input-afskærmning kan skabe konkurrencemæssige problemer, [at] den vertikalt integrerede virksomhed, der opstår ved fusionen, [kan] have en betydelig markedsstyrke på [det forudgående marked]«, og »[d]et er kun under disse omstændigheder, at virksomheden kan forventes at få væsentlig indflydelse på konkurrencevilkårene på [det forudgående marked] og dermed eventuelt også på priser og forsyningsvilkår på [det efterfølgende marked]«.
- 92 I denne henseende har Kommissionen i punkt 36 i retningslinjerne for ikke-horisontale fusioner fremhævet, at »[d]en fusionerede virksomhed [kun vil] have mulighed for afskærmning af [...] konkurrenter [i efterfølgende led], hvis den ved at begrænse adgangen til sine egne [forudgående varer] eller [tjenester] kan påvirke det samlede udbud af input til [det efterfølgende marked] negativt med hensyn til pris eller kvalitet«, at »[d]ette kan være tilfældet, hvis de resterende [forudgående] udbydere er mindre effektive, udbyder mindre eftertragtede alternativer eller er ude af stand til at udvide produktionen som følge af begrænsningen af forsyningerne, for eksempel fordi de står over for kapacitetsbegrænsninger eller, mere generelt, faldende skalaafkast«, og at »eksklusivaftaler mellem den fusionerede virksomhed og uafhængige input-udbydere [desuden kan] begrænse [de efterfølgende konkurrenters] muligheder for at få tilstrækkelig adgang til input«.
- 93 Sagsøgeren har støttet den nye enheds evne til at afskærme markedet på den omstændighed, at de øvrige leverandører af råparaffin har et mindre vareudvalg, kun kan levere utilstrækkelige mængder, tilbyder varer af mindre god kvalitet, udgør vilkårlige kilder på grund af administrative eller politiske vanskeligheder eller udviser for betydelige logistiske vanskeligheder. Sagsøgeren har som bilag til sit interventionsindlæg desuden fremlagt en komparativ analyse af de typer råparaffin, som selskabet anvender, alt efter leverandøren (Lotos og andre), hvori forskellene mellem disse i det væsentlige er fremhævet.
- 94 I første række skal det af de grunde, der er anført i præmis 65-69 ovenfor, bemærkes, at Kommissionen med føje har medtaget råparaffin, der importeres til Polen, ved afgrænsningen af det forudgående marked.
- 95 I anden række og som følge heraf var det ligeledes med føje, at Kommissionen i 2004. betragtning til den anfægtede afgørelse i det væsentlige lagde til grund, at en væsentlig del af udbuddet af råparaffin på markedet ikke ville blive påvirket af fusionen.
- 96 I tredje række følger det heraf, at eksistensen af import af råparaffin til Polen gør det usandsynligt, at Orlen efter fusionen ville have evne til at afskærme adgangen til dette marked, idet sagsøgeren fortsat vil kunne vende sig mod alternative forsyningskilder, såfremt selskabet ikke længere eller kun i mindre omfang har adgang til den råparaffin, som kontrolleres af Orlen.
- 97 I fjerde række giver sagsøgerens argumenter, som er støttet på de eksisterende forskelle i kvaliteten på importeret råparaffin og råparaffin leveret af Lotos, forsyningsvanskelighederne og omkostningerne til transport af råparaffin fra andre kilder, ikke mulighed for at godtgøre, at den fusionerede enhed ville kunne »påvirke det samlede udbud af input til [det efterfølgende marked] negativt med hensyn til pris eller kvalitet« som omhandlet i punkt 36 i retningslinjerne for ikke-horisontale fusioner.
- 98 For det første skal det med hensyn til fremhævelsen af kvalitetsforskellen mellem råparaffin fremstillet af Lotos og importeret råparaffin bemærkes, at der er tale om sagsøgerens egen subjektive opfattelse, som udspringer af selskabets tilhørsforhold til Lotos-koncernen indtil 2012,

og som indebærer, at dets fremstillingsproces er baseret på kendetegnene ved råparaffin fra Lotos' raffinaderier. Denne opfattelse modsiges endvidere i et vist omfang af sagsøgerens tidligere anvendelse af importeret råparaffin.

- 99 For det andet skal forsyningsvanskelighederne og omkostningerne til transport i forbindelse med importeret råparaffin, selv hvis de antages godtgjort, relativiseres, eftersom en væsentlig del af den råparaffin, der inden fusionen blev markedsført på det polske marked, allerede hidrørte fra import.
- 100 For det tredje kan den af sagsøgeren foretagne fremhævelse af 13. december 2022 og 5. januar 2023 om en prisstigning og en reduktion af forsyningskilderne uden for Polen efter fusionen af de grunde, der er anført i præmis 69 og 70 ovenfor, ikke tages i betragtning med henblik på at kontrollere, om Kommissionens vurderinger var velbegrundede.
- 101 Kommissionen lagde derfor med føje til grund, at den første betingelse, der skal være opfyldt for, at der kan foreligge inputafskærmning, ikke var opfyldt i det foreliggende tilfælde. Henset til, at betingelserne er kumulative, således som det er anført i præmis 89 ovenfor, er denne konstatering tilstrækkelig til at begrunde, at klagepunktet skal forkastes.
- 102 Det skal under alle omstændigheder bemærkes, at Kommissionen ligeledes anvendte den anden betingelse korrekt, idet den fandt, at den fusionerede enhed ikke ville have incitament til at afskærme markedet for input.
- 103 I 2005. betragtning til den anfægtede afgørelse støttede Kommissionen sig med føje på Orlens meget lille markedsandel på markedet for paraffinvoks og på intensiteten af konkurrencen på nævnte marked for at udelukke, at den fusionerede enhed ville have incitament til at anlægge en afskærmningsstrategi på det forudgående marked for råparaffin.
- 104 Som Kommissionen har fremhævet i punkt 40 i retningslinjerne for ikke-horisontale fusioner, afhænger »[i]ncitamentet til at hindre adgangen til input [...] af, om dette vil være rentabelt«. Det fremgår af nævnte punkt, »[d]en vertikalt integrerede virksomhed vil tage hensyn til, hvordan dens input-leverancer til [konkurrenter i efterfølgende led] vil påvirke fortjenesten ikke blot for dens [afdeling i forudgående led], men også for dens [afdeling i efterfølgende led]«. Endelig anføres det i dette punkt, at »[d]en fusionerede virksomhed [hovedsageligt står] over for en afvejning mellem den fortjeneste, der går tabt på [det forudgående marked] som følge af en lavere afsætning af input til (faktiske eller potentielle) konkurrenter, og den øgede fortjeneste på kortere eller længere sigt ved det øgede [salg i efterfølgende led] eller eventuelt muligheden for at forhøje priserne over for forbrugerne«.
- 105 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at et incitament til at forfølge en strategi med henblik på at afskærme adgangen til råparaffin består i at forhøje priserne på markedet for paraffinvoks.
- 106 Det skal bemærkes, at Kommissionen i 2000. betragtning til den anfægtede afgørelse afgrænsede markedet for paraffinvoks, således at det omfattede hele EØS, at den i 2002. betragtning til nævnte afgørelse anførte, at Orlen havde en markedsandel på 5-10% på dette marked, og at den i 2005. betragtning til afgørelsen anførte, at konkurrencen på dette marked var intens. Sagsøgeren har ikke anfægtet disse vurderinger.

- 107 Henset til disse kendetegn ved det efterfølgende marked kunne Kommissionen i 2005. betragtning til den anfægtede afgørelse med føje lægge til grund, at den nye enhed ikke havde incitament til at begrænse adgangen til råparaffin.
- 108 For det første kan virkningerne af en afskærmning kun påvirke en lille del af konkurrencen på det efterfølgende marked og ville således ikke udgøre en fordel for den nye enhed. For det andet ville afskærmningen indebære et indkomsttab på markedet for råparaffin.
- 109 Endelig skal sagsøgerens argument fremført den 13. december 2022 og den 5. januar 2023 om, at den frygt, som selskabet havde omtalt for at blive udsat for afskærmning på markedet for råparaffin, ville blive virkelighed, af de samme grunde som de i præmis 69, 70 og 100 anførte under alle omstændigheder anses for at være uden betydning for kontrollen af lovligheden af den anfægtede afgørelse.
- 110 Henset til samtlige disse betragtninger skal dette anbringende ned dets forskellige led og klagepunkter forkastes.

2. Det andet anbringende vedrørende en utilstrækkelig begrundelse

- 111 Sagsøgeren har gjort gældende, at begrundelsen for den anfægtede afgørelse er utilstrækkelig, navnlig for så vidt angår afgrænsningen af de relevante markeder. Selskabet har anført, at dette anbringende kan antages til realitetsbehandling, selv om det blev fremsat i replikken, eftersom nævnte afgørelse endnu ikke var blevet offentliggjort på tidspunktet for indgivelsen af stævningen.
- 112 Kommissionen har gjort gældende, at dette anbringende skal afvises, eftersom fremsættelsen heraf i replikken er i strid med procesreglementets artikel 84, og at den sene fremsættelse heraf skyldes, at sagsøgeren valgte at anlægge søgsmålet inden offentliggørelsen af den anfægtede afgørelse. Kommissionen har under alle omstændigheder anført, at nævnte afgørelse er begrundet tilstrækkeligt.
- 113 Det skal indledningsvis bemærkes, at den utilstrækkelige eller manglende begrundelse af en retsakt skal rejses af Retten af egen drift. Den omstændighed, at sagsøgeren har fremført sin argumentation herom for sent under sagens behandling, kan ikke ændre Unionens retsinstansers opgave i denne henseende.
- 114 I henhold til artikel 296 TEUF skal retsakter, der vedtages af EU-institutionerne, begrundes.
- 115 Det skal i denne henseende bemærkes, at den begrundelse, som kræves i henhold til artikel 296 TEUF, skal tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt retsakten, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret. Det nærmere indhold af begrundelseskravet skal således fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en afgørelse begrundelse opfylder kravene efter artikel 296 TEUF, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes i forhold til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område

(dom af 2.4.1998, Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, præmis 63, af 22.6.2004, Portugal mod Kommissionen, C-42/01, EU:C:2004:379, præmis 66, og af 15.4.2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, præmis 79).

- 116 I første række fremgår det nødvendigvis af undersøgelsen af det første anbringende og af det forhold, at dette anbringende er blevet forkastet, at Kommissionens ræsonnement i den anfægtede afgørelses punkt 37 gjorde det muligt for sagsøgeren at forsvare sine rettigheder på en hensigtsmæssig måde og for Retten at udøve sin prøvelsesret.
- 117 I anden række gælder denne konklusion navnlig i forhold til, hvad der forekommer at være sagsøgerens væsentligste kritik, nemlig den angivelige utilstrækkelige forklaring af grundene til, at Kommissionen ikke valgte en afgrænsning af det forudgående marked, som var begrænset til alene at omfatte råparaffin fremstillet og markedsført i Polen.
- 118 Det skal i denne henseende bemærkes, at det forhold, at Kommissionen inkluderede råparaffin markedsført i Polen i afgrænsningen af det relevante marked, blot udgør en anvendelse af kriterierne i meddelelsen om afgrænsning af det relevante marked, som er en del af den retlige sammenhæng, hvori den anfægtede afgørelse indgår. Sagsøgeren kunne således forstå de grunde, der understøttede nævnte afgørelse, uden at Kommissionen skulle give en mere udtrykkelig begrundelse i denne henseende.
- 119 I tredje række kan det, såfremt den anfægtede afgørelse måtte være behæftet med en utilstrækkelig begrundelse med hensyn til det forudgående marked, under alle omstændigheder ikke føre til annullation af den anfægtede afgørelse.
- 120 For det første skal det bemærkes, at henset til, at de nødvendige betingelser for at give mulighed for afskærmning af markedet for input, som er omtalt i præmis 88 ovenfor, er kumulative, kunne hver af de grunde, der fremgår af 2004. og 2005. betragtning til den anfægtede afgørelse, begrunde Kommissionens konklusion om, at det var udelukket, at fusionen medførte en afskærmning af adgangen til råparaffin.
- 121 For det andet ville en utilstrækkelig begrundelse for afgrænsningen af det efterfølgende marked kun påvirke den grund vedrørende den nye enheds manglende evne til at afskærme markedet, som fremgår af 2004. betragtning til den anfægtede afgørelse. Den ville ikke have indvirkning på den grund, der vedrører det forhold, at den nye enhed ikke vil have incitament hertil, som fremgår af 2005. betragtning til den nævnte afgørelse. Denne betragtning indeholder nemlig udelukkende vurderinger af den geografiske dimension for det efterfølgende marked for paraffinvoks og intensiteten af konkurrencen på dette marked.
- 122 Følgelig skal det andet anbringende forkastes, og dermed skal Kommissionen frifindes i det hele, uden at det er fornødent at undersøge den anmodning, som sagsøgeren har fremsat i retsmødet, der i det væsentlige – såfremt anmodningen om en sådan sagkyndig erklæring ikke blev taget til følge – tilsigter, at Retten fra Kommissionen indhenter de oplysninger, som lå til grund for sidstnævnte institutions begrundelse for den anfægtede afgørelse.

IV. Sagsomkostninger

123 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges dette selskab at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med Kommissionens og intervenientens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Tredje Udvidede Afdeling):

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Polwax S.A. betaler sagsomkostningerne.

Schalin

Frimodt Nielsen

Škvařilová-Pelzl

Nõmm

Kukovec

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. juni 2023.

Underskrifter